II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2021/1340 AL COMISIEI

din 22 aprilie 2021

de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care stabilesc conținutul clauzelor contractuale privind recunoașterea competențelor de suspendare în caz de rezoluție

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului ([1]), în special articolul 71a alineatul (5) al treilea paragraf,

întrucât:

(1) Directiva 2014/59/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), a introdus anumite garanții pentru a îmbunătăți executarea eficientă a rezoluției în ceea ce privește contractele financiare reglementate de legislația unei țări terțe.

(2) În conformitate cu articolul 71a alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, instituțiile și entitățile au obligația de a include în contractele financiare pe care le încheie și care sunt reglementate de legislația unei țări terțe clauze care recunosc competențele de suspendare ale autorităților de rezoluție.

(3) Pentru a îmbunătăți eficiența rezoluției, articolul 68 din Directiva 2014/59/UE prevede că anumite măsuri de prevenire sau de gestionare a crizei nu ar trebui considerate a fi evenimente care determină executarea sau proceduri de insolvență. În plus, articolul menționat prevede că astfel de măsuri nu ar trebui să le permită contrapărților contractante la contractele relevante să exercite anumite drepturi contractuale exclusiv ca urmare a aplicării unor astfel de măsuri. Prin urmare, este necesar să se includă în conținutul clauzelor contractuale acceptarea de către părți a obligației de a respecta aceste cerințe. În plus, în temeiul articolelor 33a, 69, 70 și 71 din Directiva 2014/59/UE, autoritățile de rezoluție pot, pentru o perioadă limitată de timp, să suspende obligațiile contractuale de plată sau de livrare datorate în temeiul unui contract cu o instituție sau o entitate aflată în rezoluție sau, în anumite circumstanțe, înainte de rezoluție, să limiteze executarea garanțiilor și să suspende anumite drepturi ale contrapărților, de exemplu dreptul de a rezilia, de a compensa obligațiile brute, de a accelera plățile viitoare sau de a pune capăt în orice alt mod contractelor financiare. Întrucât este posibil ca aceste competențe ale autorităților de rezoluție să nu fie efective atunci când sunt aplicate contractelor financiare reglementate de legislația unei țări terțe, acestea ar trebui să fie recunoscute în mod explicit în clauzele contractelor financiare.

([1]) JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

([2]) Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE (JO L 150, 7.6.2019, p. 296).

(4) Pentru a asigura eficacitatea rezoluției și a promova coerența abordărilor adoptate de statele membre, precum și pentru a garanta că diferențele dintre sistemele lor juridice sau diferențele care decurg dintr-o anumită formă sau structură a contractelor pot fi luate în considerare de către autoritățile, instituțiile și entitățile de rezoluție, este oportun să se stabilească conținutul obligatoriu al clauzelor contractuale. Conținutul acestor clauze contractuale ar trebui să țină seama de diferitele modele de afaceri ale instituțiilor și entităților. Cu toate acestea, întrucât contractele financiare utilizate în tranzacțiile internaționale nu variază, în general, în funcție de modelul de afaceri al instituțiilor sau entităților, nu este necesar să se creeze un conținut diferit pentru clauzele de recunoaștere contractuală.

(5) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare prezentate Comisiei de către Autoritatea Bancară Europeană (ABE).

(6) ABE a organizat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat opinia Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Conținutul clauzelor contractuale

Clauzele de recunoaștere contractuală ale unui contract financiar relevant reglementat de legislația unei țări terțe pe care îl încheie o instituție sau o entitate menționată la articolul 1 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) din Directiva 2014/59/UE trebuie să includă următoarele:

1. recunoașterea și acceptarea de către părți a faptului că respectivul contract poate face obiectul exercitării de către o autoritate de rezoluție a competențelor de a suspenda sau de a restricționa drepturile și obligațiile care decurg dintr-un astfel de contract în temeiul articolelor 33a, 69, 70 și 71 din Directiva 2014/59/UE, astfel cum au fost transpuse în legislația națională aplicabilă, și că se vor aplica condițiile prevăzute la articolul 68 din directiva respectivă, astfel cum a fost transpus în legislația națională aplicabilă;

2. o descriere a competențelor autorității de rezoluție, astfel cum sunt prevăzute la articolele 33a, 69, 70 și 71 din Directiva 2014/59/UE, astfel cum au fost transpuse în legislația națională aplicabilă, sau o trimitere la acestea, precum și o descriere a condițiilor prevăzute la articolul 68 din Directiva 2014/59/UE, astfel cum a fost transpus în legislația națională aplicabilă, sau o trimitere la acestea;

3. confirmarea și acceptarea de către părți:

   (a) a faptului că sunt obligate să respecte efectul aplicării următoarelor competențe:

   — suspendarea oricărei obligații de plată sau de livrare în conformitate cu articolul 33a din Directiva 2014/59/UE, astfel cum a fost transpus în legislația națională aplicabilă;

   — suspendarea oricărei obligații de plată sau de livrare în conformitate cu articolul 69 din Directiva 2014/59/UE, astfel cum a fost transpus în legislația națională aplicabilă;

   — limitarea executării oricărei garanții în conformitate cu articolul 70 din Directiva 2014/59/UE, astfel cum a fost transpus în legislația națională aplicabilă;

   — suspendarea oricărui drept de reziliere din contract în conformitate cu articolul 71 din Directiva 2014/59/UE, astfel cum a fost transpus în legislația națională aplicabilă;

   (b) faptul că sunt obligate să respecte dispozițiile articolului 68 din Directiva 2014/59/UE, astfel cum a fost transpus în legislația națională aplicabilă;

4. recunoașterea și acceptarea de către părți a faptului că clauzele de recunoaștere contractuală sunt exhaustive în ceea ce privește aspectele descrise în acestea, excluzând orice alte acorduri, convenții sau înțelegeri între contrapărți referitoare la obiectul acordului relevant.

([3]) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 aprilie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN